

Medlemmers Udtalelser har jeg forstaaet paa lignende Maade. Hvis det altsaa blot er saaledes, at man vil have den midlertidige Lovs Bestemmelser ind i den normale, ordinære Lov, kan jeg naturligvis ikke have noget derimod. (*Afbrydelse.*) Eller tilsvarende Bestemmelser, ja. Hvis det er saadanne Formaliteter, det drejer sig om, bliver vi forhaabentlig forholdsvis let enige. Det vilde jo ogsaa være ønskeligt; jeg understreger i hvert Fald med Glæde de Udtalelser, der er faldet, blandt andet ogsaa fra det ærede 3die Medlem for Hovedstaden, tror jeg — i hvert Fald har andre sagt det —, om, at man ikke den 1. Januar midt i Vintertiden pludselig kan overgaa til fuldt normale Tilstande med Hensyn til de arbejdsløses Behandling. Naar der, hvad der synes at være, er Enighed herom, maa jeg antage, at vi vil finde Veje til den Form, dette skal have i Lovens Tekst. Disse Betragtninger fandt jo ogsaa Udtryk i Udtalelser af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Sigurd Berg), som fuldkommen rigtig hos mig har sporet en Villie til at forhandle, saaledes at vi saa snart som muligt kom over til Forsikring, og hvem jeg paa den anden Side forstod saaledes, at han vilde gaa med til saadanne Overgangsbestemmelser, at baade Arbejdsløshedskasserne og de arbejdsløse kunde være tjente dermed paa det nuværende Tidspunkt. I hvor høj Grad og hvor let Enighed skal kunne opnaas, afhænger naturligvis af de Betingelser, der bydes saavel Kasserne som de arbejdsløse, ikke af Formen, under hvilken de bydes.

Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) forlangte Oplysning om, hvorvidt det var rigtigt, at man havde søgt at anvende Arbejdsløshedsunderstøttelsen til Løntrykning. Ja, det er utvivlsomt rigtigt. Jeg har ikke alle mulige Enkeltheder i Hovedet, men jeg erindrer, at jeg under Finanslovbehandlingen har nævnt et Tilfælde, hvor en Kommune forlangte et Arbejde gjort for en lavere Løn end den, der ellers var gældende i det paagældende Amt, og betydelig lavere end den Løn, der var gældende i andre Overenskomster. Et saadant Eksempel . . . (*Sigurd Berg*: Det blev jo gendrevet!). Det, som jeg sagde, og som stod i Dokumenterne til den paagældende Sag, der har fundet sin Afgørelse i Arbejdsløshedsnævnet, er i hvert Fald ikke blevet gendrevet.

Til det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe), som stadig sammen-

ligner Forholdene her med Forholdene i Sverige og Norge, skal jeg sige, at det er rimeligt at afvente det Tidspunkt, da han har Tallene paa de arbejdsløse i de to andre Lande; saa kan Sammenligningen bedre foretages.

Man har spurgt mig angaaende de to Paragraffer, der er udeladte af Lovforslaget. Jeg kan kun sige, at de er udeladte, fordi man finder, at de ikke vil være paa krævede under de normale Forhold, man venter at komme ind i.

Med Hensyn til Administrationen af disse Sager og Begrebet Hæderlighed skal jeg sige, at naar jeg før brugte dette Udtryk, var det naturligvis, fordi jeg forstod, at det ærede 7de Medlem for Randers Amt i sin Tale om Ensidighed i Bedømmelsen i og for sig rettede et Angreb paa Hæderligheden. Naar der sidder en Minister, f. Eks. jeg i dette Øjeblik, der skal være Appellinstans i Sager vedrørende Arbejdsløshedskasserne, maa jeg opfatte det som et Angreb paa min Hæderlighed — altsaa ikke Hæderlighed i Omgang med Penge —, hvis man mener, jeg lader mig lede af politiske Motiver til at hjælpe mine Klassefæller, hvis de har øvet et eller andet Misbrug overfor Arbejdsløshedsunderstøttelsesinstitutionen, og jeg forstod, at det ærede Medlem ikke nærede Tillid til, at jeg i den Henseende vilde fælde en retfærdig Afgørelse i saadanne Sager. Jeg tror, som sagt, jeg har gjort det hidtil.

Det ærede Medlem førte nu paa ny Spørgsmaalet om de kvindelige Bryggeriarbejdere ind i Diskussionen. Jeg har deroverfor hævdet, og maa fremdeles hævde, at det vilde have været blodig Uret, om man havde berøvet disse Kvinder Arbejdsløshedsunderstøttelse. De havde en selvstændig Overenskomst, deltog ikke i nogen Strejke, de hindredes i at udføre deres Arbejde — derved, at andre strejkede, for hvem de er Hjælpearbejdere —, de var ikke Medlemmer af den Organisation, som strejkede, de vedtog paa en Generalforsamling at ville arbejde paa de Betingelser, om hvilke de havde opnaaet Tilbud ved Forhandling. Der var altsaa intet som helst Moment, der talte for at berøve dem Understøttelse, og følgende tilkendte jeg dem Understøttelse. Men det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at der her var Tale om en Slags Domsafgørelse, og derfor raadførte jeg mig selvfølgelig med de Jurister, der staar til Ministeriets Raadighed, og i Modsætning til Folk, der ser paa denne Sag ud fra andre Synspunkter,